

[Lenger]

»Hvem er efter ministerens opfattelse ansvarlig/erstatningspligtig, såfremt et menneske lider helbredsmæssig skade som følge af sundhedsfarlige lofter i en offentlig institution?«

Begrundelse

Fiberholdige lofter er efter al sandsynlighed sundhedsfarlige. Der foreligger utallige eksempler herpå. Langtidsvirkningen kendes dog ikke endnu, men der er mistanke om, at de er kræftfremkaldende.

En korttidsvirkning er dog, at personer, som har anvendt kontaktlinser i lokaler med sådanne lofter, kan få øjenskader, fordi »splinter« sætter sig bag linserne.

En sådan person vil uden tvivl have krav på erstatning, men det ønskes oplyst, hvem pågældende i givet fald skal sagsøge. Den ansvarlige myndighed, eksempelvis kommunen eller staten? Den passive myndighed, sundhedsstyrelsen? Firmaet, som har leveret lofterne? Eller måske den ansvarlige myndighed med efterfølgende regresmulighed?

Spørgeren er opmærksom på, at der for de enkelte myndigheder kan foreligge konkret formildende omstændigheder, eksempelvis uvidenhed, og der ønskes derfor en principiel tilkendegivelse.

Foreløbigt svar (21/3 84):

Boligministeren (Bollmann):

Spørgsmålet er af en mere generel juridisk karakter om ansvar og erstatningspligt i forbindelse med anvendelse af sundhedsfarlige materialer.

Jeg har derfor dags dato anmodet justitsministeriet om en udtalelse. Når den foreligger, vil jeg vende tilbage til sagen.

Spm. nr. S 295

Til *udenrigsministeren* (16/3 84) af:

Riishøj (SF):

»Vil udenrigsministeren drage omsorg for, at den danske tolkning af det nordiske handlingsprogram om sanktioner mod Sydafrika umuliggør en gentagelse af, at Sydafrika gennem udstillinger som eksempelvis »Rejs 84« gennemhuller kulturelle sanktioner over for Sydafrika, og vil udenrigsministeren klart tage afstand fra den pressemeddelelse om

Bophuthatswana, som blev udsendt i forbindelse med udstilling »Rejs 84«?»

Begrundelse

I dagene 14.-18. marts afholdtes i Bella Centret udstillingen »Rejs 84«. Til stor overraskelse og bestyrtelse for alle, der går ind for effektivt virkende sanktioner over for apartheidregimet som alternativet til et blodbad i det sydlige Afrika kom udstillingen til at rumme en stand for det sydafrikanske bantustan Bophuthatswana. Gennem spørgsmålet ønskes oplyst, om udenrigsministeren klart vil tage afstand fra Bophuthatswanas repræsentation ved udstillingen og drage omsorg for, at gentagelser ikke vil kunne finde sted.

Svar (26/3 84):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Danmark betragter Sydafrikas bantustanpolitik som led i apartheidpolitikken og anerkender ikke – på linie med alle andre lande i verden end Sydafrika selv – disse områders såkaldte uafhængighed. Efter dansk opfattelse er bantustanpolitikken et forsøg fra Sydafrikas side på at berøve det sorte befolkningsflertal i Sydafrika statsborgerskab i deres eget land. Regeringen vil fortsat virke for en afvikling af ikke blot bantustanpolitikken, men af hele den sydafrikanske apartheidpolitik.

I overensstemmelse med denne principielle holdning finder der ikke officielt samkvem sted mellem Danmark og de såkaldt uafhængige bantustans, ligesom indehavere af pas udstedt af disse bantustans nægtes indrejse i Danmark.

Ligeledes i overensstemmelse hermed var det såkaldt uafhængige Bophuthatswana ikke officielt repræsenteret på den privatarrangerede turistudstilling »Rejs 84« i Bella Centret i dagene 14.-18. marts 1984. Noget sådant ville have været i strid med regeringens politik og med det fællesnordiske handlingsprogram mod Sydafrika. Ifølge det for regeringen oplyste var den af spørgeren nævnte stand på udstillingen opstillet og drevet af et privat britisk firma med hjemsted i London. Regeringen er uden hjemmel til at gribe ind over for sådanne private arrangementer.

Af hensyn til ytrings- og pressefriheden er det normalt ikke dansk praksis, at regeringer